

Landskap: VÄSTERBOTTEN Upptecknat av: Egil Andesson

Härad: Norsjö tg Adress: Bastuträsk

Socken: Norsjö Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

Sägeru om vittna.

1-2.

2055

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När vittna flyttade från Käringberget till Blåkulla.

Det var en gång en gammal jänta ifrån Bastubräsck, vilken berättade för mig en vittnerhistoria, som hon trodde vara sann och satte full tillit till.

Emedan jag då var ung och tyckte det var särskilt roligt få höra talas om spöken och troll, satt jag tämligen stilla och lyssnade till vad hon hade att berätta.

Hon berättade, att hon var en gång ensam hemma, och då började det att ramla och skramla i allt möjligt. Kvällen blev ovanligt lång, och då äntligen den tiden kom, att hon skulle lägga sig, började det att spöka ännu värre. Med ens kom en bar armbåge in genom själva väggen.

Hon blev emellertid icke rädd utan skyndade ut för att se vad det var ute. Då hon hunnit ut på bron, fick hon se en mörk skepnad fara över gården. Spöket liknade en karl utan huvud.

Hon gick då in och lade sig, men kunde inte sova. Omkring midnatt hörde hon ett starkt buller såsom ljud av hastigt framfärande vagnar. Hon sprang då upp och tittade i fönstret, samt fick då se, huru en lång skara hästar och vagnar foro förbi gården på den stora landsvägen.

Det var ett mycket långt följe, och folket som satt i vagnarna voro klädda i mycket fina kläder, vilka skiftade i både guld och silver. När nu alla åkande farit förbi, kom en lång rad av allihanda djur sprungo om varandra, och det skramlade i någonting som liknade ljudet från själlor.

2055.

LÄMS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När nu allt hade varit förbi, gick hon åter och lade sig
samt fick då sova till morgon. Hon sade att det var vittren som flyt-
tade från Käringsberget till Blåkulla och därför hade med sig all sin
egendom.

Egil Anderson